

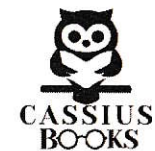
LIBRIS

We know
books

CONSPIRAȚIA IUBIRII

J. J. Rossanno

POVEȘTI DE DRAGOSTE DIN ALTHEA
VOLUMUL 2

Redactor: Irimie Raluca

Copertă: J.J. Rossanno, Andra Gheorghe

Tehnoredactare: Raluca Irimie

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ROSSANNO, J.J.

Povești de dragoste din Althea / J.J. Rossanno. - Gilău : Cassius

Books, 2023-2026

2 vol.

ISBN 978-606-9731-43-7

Vol. 2 : Conspirația iubirii. - 2026. - ISBN 978-630-6714-68-1
821.1351-31

©CASSIUS BOOKS, 2026

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al autorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor. Deținerea unei copii fără suportul fizic și original este ilegală (conform Legii Dreptului de Autor). Ca excepție, se permite preluarea unor scurte citate în eventuale recenzii.

Capitolul 1

Costumul EVA¹ o propulsă mai departe pe orbită, iar stomacul lui Sam tresări din nou. Cu tot antrenamentul prin care trecuse și tot mai simțea o ușoară senzație de greață. La naiba dacă ceilalți vor ști vreodată despre asta! Samantha muncise din greu exact pentru acest moment și o mică indispoziție nu avea să îi stea în cale.

— Hei, Sam. E totul în regulă acolo?

Vocea lui Dave Thomas, comandantul misiunii, o făcu și mai atentă.

— Da, Dave. Ajung la tunul spațial chiar acum. Inițializarea și armarea lui nu-mi va lua mai mult de câteva minute.

Avansă mai departe mânuind jeturile costumului EVA și, deși avea o coardă de legătură lungă până la navă, se simțea liberă, dar și umilă, când își dădea seama cât de mică era ea la scara universului. În jos era Pământul, iar în fața ei era acel cilindru de metal lung de cincisprezece metri și lat de aproape un metru. Era unul dintre noile tunuri spațiale pe care Forța Spațială a SUA trebuia să le instaleze pe orbita Pământului.

Aceste arme puteau genera raze laser concentrate care, potrivit președintelui Wilson, trebuiau să apere Pământul de orice amenințare extraterestră. Și nu vorbea aici despre amenințări din partea omuleților gri, ci era vorba despre

¹ Costume presurizate destinate activităților în afara navelor spațiale (Extravehicular Activity – EVA)

meteoriți sau alte corpuri cosmice care rătăceau prin spațiu. Desigur, mai multe țări și-au exprimat îngrijorarea că aceste arme ar putea fi îndreptate împotriva lor. Iar Rusia și China erau cei mai vocali oponenți ai acestui plan de înarmare orbitală. Era treaba președintelui ca să-i liniștească. Același președinte care-și schimbase brusc politica privind explorarea spațiului cu câțiva ani în urmă. Aflat acum la al doilea mandat, cumva convinsese Congresul să aloce o sumă nebunească pentru explorarea spațiului și pentru înființarea Forțelor Spațiale, care era tot un proiect prezidențial mai vechi.

Acestea erau doar primele două dintre cele douăsprezece tunuri care vor proteja Pământul de amenințările cosmice. Sam ajunsese la carcasa exterioară a tunului și avansă spre trapa de mentenanță. Cu unealta electrică multifuncțională pe care o avea la centura costumului, eliberă cele șase șuruburi și culisă trapa. Tunul fusese poziționat pe orbita staționară cu ajutorul unei rachete tradiționale în trei trepte, dar faza de armare era prea delicată pentru a fi efectuată de la distanță. De aceea, în această fază, intrau în joc astronauți precum Sam.

Și viața le era ușurată acum pentru că în doar câțiva ani NASA dezvoltase o navă cu un propulsor revoluționar: motorul anti-gravitațional. Gata cu tonele de combustibil lichid ars la rachete pentru a ajunge în spațiu. Noul motor putea controla forța gravitațională și putea împinge nava direct pe orbită. Aveau nevoie doar de propulsoare pentru controlul altitudinii și direcției.

Adepii teoriilor conspiraționiste susțineau că guvernul a furat acea tehnologie de la extraterestri. Și argumentul lor a fost acesta: de ce au o singură navă cu acel motor nou? Existau și

zvonuri despre spioni prinși care căutau să fure planurile acestei noi tehnologii. Nu a fost dat niciun comunicat oficial despre asta, iar Sam le-a luat drept zvonuri și asta a fost tot. Un beneficiu al motorului anti-gravitațional era că aveau gravitație artificială la bordul navei Intrepid, așa că aveau o viață mai normală pe orbită acum. Nu mai pluteau stângaci în imponderabilitate la bordul navei. Cu excepția, desigur, a acestor situații, când trebuiau să rătăcească în afara navei.

Sam apăsa butoanele de pe consola tunului pentru a începe procedura de inițializare, când surprinse cu coada ochiului o flamă mai jos pe orbita Pământului. Întorcându-și ochii în acea direcție, văzu cu groază că celălalt tun, care fusese inițializat de Martin cu doar câteva ore în urmă, exploda acum în mii de bucăți.

— Sam, lasă totul și întoarce-te! Acum! răsună vocea alarmată a lui Dave în căștile ei.

Tonul lui imperativ a fost suficient pentru ca Sam să părăsească totul și să ordone jeturilor presurizate ale costumului EVA să o împingă departe de tun. Prea târziu, însă. Abia acum văzu, cuprinsă de un val de panică teribilă, motivul distrugerii celuilalt tun. O navă extraterestră gigantică venea spre ei. Un fascicul de lumină albă provenind de la acea navă lovi nava Intrepid, distrugând partea din spate unde erau amplasate motoarele de propulsie. În rest, USS Intrepid era încă intactă, dar nava părea să fie în derivă în spațiu.

Următorul fascicul de lumină fu îndreptat către tunul de care Sam se îndepărta acum. Tunul spațial explodă, iar unda de șoc o prinse din urmă. Legătura cu nava i-a fost tăiată, iar resturile metalice ale tunului spațial i-au atins jet-pack-ul din spate. Acum

se învârtea necontrolat, iar eliberarea de gaz sub presiune din rezervoare o împingea mai departe în spațiu.

— Oh, nu!

Sam încercă să privească frenetic în jur, dar nimic nu avea sens. Apoi încercă disperată să-și amintească orice instrucțiuni care ar fi fost de ajutor în această situație disperată, dar nu găsi vreunele. Era condamnată. Cu o ultimă privire, putu vedea corpul enorm al navei extraterestre venind spre ea. Se izbi puternic de aceasta și întunericul o învălui. Numai că nu era obișnuitul întuneric, presărat cu stele, al cosmosului.

Capitolul 2

Sam deschise ochii și văzu o imagine foarte stranie. Lumina era destul de puternică și putea auzi un zgomot de joasă frecvență, despre care presupunea că ar veni de la un motor. Încercă să se miște, în ciuda durerii din corp. Încă puțin confuză, își aminti brusc de accidentul din spațiu sau, mai bine zis, de atacul venit din partea unei nave extraterestre ostile. Acum preocupările președintelui aveau mai mult sens pentru ea. Își aminti de explozia tunului spațial și de rotirea ei incontrollabilă prin spațiu. Imaginile resturilor plutitoare i se derulau din nou în minte. Lucrurile erau puțin confuze, dar își aminti exploziile, deriva spațială și că apoi se lovise puternic de carena navei extraterestre.

Se uită mai bine în jurul ei. Camera avea un tavan metalic, strălucind în lumina puternică. Adevărul era destul de clar; era într-o cabină mică, cel mai probabil pe o navă. Stătea întinsă pe un pat de metal situat aproape de peretele din spate. Lângă pat, era o masă cu un scaun, tot din material metalic. Niște dispozitive medicale înconjurau patul. Pereții argintii nu păreau să fie întrerupți de vreo ușă vizibilă.

Gâfâind puțin, se împinse într-o poziție șezândă, încercând să-și dea seama unde se află. Tăcerea camerei fu tulburată de un foșnet, ca cel făcut de o folie de plastic, și observă abia acum hainele ei ciudate, dacă le putea numi așa. Nici urmă de costumul ei spațial sau de lenjeria standard pe care o purta când era în costumul EVA. Acum purta un fel de halat de spital, un pic prea scurt. Era prins cu cleme rotunde ca niște nasturi în puncte pe

fiecare umăr și de fiecare parte a taliei. Și se termina la doar câțiva centimetri mai jos de zona ei pubiană. Încercă în zadar să tragă în jos de materialul nu prea elastic.

Sam încercă să gândească dincolo de ceața din creierul ei. Ușoara vibrație sugera că se afla pe o navă. În mod clar, nu era pe Intrepid. Deci, opțiunea rămasă era nava extraterestră. Ce plănuiau să facă nenorociții ăia cu ea? Câteva experimente dureroase?

Își umplu plămâni cu aer, încercând să-și stăpânească frica. Aerul mirosea ciudat acolo și nu putea decât să sperie că extraterestrii respirau oxigen ca și ea. Căută camere de supraveghere, dar nu văzu niciuna. Probabil că erau destul de bine ascunse și cineva le verifica, așteptând ca ea să se trezească. Se întrebă dacă ar trebui să strige sau mai bine să tacă și să amâne întâlnirea inevitabilă cu răpitorii ei. După un timp, amețea o părăsi, așa că începu să inspecteze mai bine încăperea.

Când ajunse la peretele opus patului, văzu o crăpătură fină dreptunghiulară în metal, care sugera că poate fi o deschidere. Această idee se dovedi corectă atunci când forma dreptunghiulară din perete alunecă în sus și o femeie intră în cameră. Era îmbrăcată într-un costum argintiu făcut din tunică și pantaloni care îi erau strânși pe picioare. I-au trebuit doar două secunde lui Sam să își dea seama că femeia nu era pământeană. Părul ei negru era strâns într-un coc complicat și asta îi permise să vadă o pereche de urechi de formă ciudată. Arătau ca niște urechi umane, dar erau ascuțite la ambele capete.

Înțelegând că aceasta era una dintre atacatorii lor, Sam se dădu înapoi spre pat și se lăsă să cadă pe el, chiar dacă femeia extraterestră nu avea o postură amenințătoare.

– Nu te speria, spuse femeia extraterestră. Ești în siguranță acum.

Da, sigur! voi să spună Sam, dar faptul că i se adresa în engleză o năuci.

– Un translator universal introdus în cortexul tău cerebral în timp ce erai inconștientă, veni imediat explicația.

Apoi femeia se aplecă spre ea și apăsă pe umărul stâng, pe unul dintre nasturii rotunzi de la ținuta lui Sam. Rochia sumară deveni transparentă, așa că putu vedea că sânii îi erau învinețiți, iar coastele aveau și ele o nuanță albăstruie. Când coborî privirea spre picioare, văzu că și coapsele îi erau pline de pete vineții-gălbui, dar nu exista nicio altă durere acolo. Sam spera că întâlnirea ei dură cu nava extraterestră și nu vreun abuz din partea străinilor să-i fi provocat acele vânătăi.

Se întoarse către femeia extraterestră care îi verifica rănile cu un dispozitiv portabil. Era doar puțin mai scundă decât Sam și mai robustă, dar asta nu îi afecta frumusețea aspră, completată de părul negru și ochii căprui. Totul era atât de ordonat și curat la ea, încât, prin comparație, Sam deveni conștientă deodată de părul ei castaniu închis încâlcit și de corpul ei zvelt dar plin de urme de lovituri. Îi era sete; nu-și amintea când băuse ceva ultima oară, dar vezica îi era plină. Își ridică privirea către doctorul extraterestru – Sam era destul de sigură acum că acesta era rolul femeii pe această navă – conștientă că fața i se înroșise.

– Aveți vreo baie pe aici?

Niciun răspuns.

– Am nevoie să fac pipi!

Femeia cealaltă o privi ciudat, dar nu îi răspunse. Se duse spre peretele din stânga și apăsă un buton văzut doar de ochii ei. O

altă ușă se deschise către o cameră mai mică, despre care Sam presupuse că era baie. Cu mișcări precaute intră acolo și rămase uimită să vadă doar un scaun circular ridicându-se de la podea în mijlocul camerei. Femeia extraterestră o urmă și făcu, apăsând din nou butonul de la halatul lui Sam, ca întregul material să i se strângă până la umeri. OK, acum era goală și gata să stea pe scaunul circular de toaletă.

– Puțină intimitate, te rog! spuse ea, dar doctorul nu se clinti.

Resemnată, Sam se așază. Când era pe punctul de a-și goli vezica, cealaltă femeie apăsă un alt buton de pe un panou de lângă scaun și deodată trupul lui Sam fu învăluit într-o spumă albastră până la talie. Parțial din cauza nevoii presante și, de asemenea, din cauza surprizei și a șocului, ea lăsă lichidul să curgă. Când termină, tresări iar surprinsă când o briză caldă o învălui sub acea spumă albastră.

– Nu te speria, aceasta este etapa de curățare, veni explicația rece a femeii extraterestre.

După ce spuma albastră se retrase, Sam se ridică, simțindu-se mult mai bine. Apăsă același nasture de pe umărul stâng, așa cum văzuse mai devreme, iar rochia ei reveni la starea inițială. Ieșind din baie, dori să fie politicoasă și spuse:

– Mulțumesc!

Apoi își atinse pieptul.

– Eu sunt Sam. Căpitan Samantha Norton, Forțele Spațiale ale SUA.

– Annanda. Doctor.

– De ce sunt aici, Annanda?

– Erai în pericol și noi te-am salvat.

– Serios? strigă Sam, simțind cum se ridică în ea o furie justificată. Eram în pericol pentru că ne-ați atacat. De ce naiba ați făcut asta? Și ce s-a întâmplat cu colegii mei?

– Sunt întrebări la care nu pot răspunde eu, spuse medicul.

Apoi, ea luă o tavă mică dintr-un sertar din perete. Pe ea, Sam zări niște recipiente pătrătoase cu gelatină colorată și, de asemenea, o sticlă de apă.

– Ar trebui să mănânci și să bei multă apă, iar apoi să te mai odihnești. Când vei fi mai puternică, ei te vor interoga. Vei avea nevoie de toată puterea ta pentru asta, crede-mă.

După aceste cuvinte „încurajatoare”, Annanda o lăsă din nou singură.

Deschiderea ușii glisante o trezi pe Sam dintr-un somn agitat populat de coșmaruri ale plutirii ei prin spațiu. Își dădu seama că nu mai avea noțiunea timpului – nu știa de când era aici, nici cât a dormit – dar își concentrează atenția spre ușă și văzu intrând aceeași femeie doctor, urmată de doi bărbați. Primul era un tip cu un corp masiv, cu un ten ușor bronzat și părul negru tuns până la umeri. Celălalt părea mai tânăr și arăta cu totul diferit; avea un aspect nordic, cu părul blond lung și ochi albaștri pătrunzători.

– Este în stare să suporte interogatoriul acum? întrebă tipul masiv pe un ton aspru.

Annanda o verifică din nou cu dispozitivul ei portabil și dădu din cap.

– I-am vindecat coastele rupte. De asemenea, sângerarea internă nu mai este prezentă. Totuși, nu sunt sigură că poate suporta noi traume fizice. Dacă doriți să-i păstrați viața, vă recomand să vă abțineți de la a-i face rău acum.